

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie protestu wyborczego K.C.

z udziałem Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej oraz Prokuratora Generalnego

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 25 czerwca 2025 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 16 czerwca 2025 r. (data prezentaty z Biura Podawczego Sądu Najwyższego – 18 czerwca 2025 r.) K.C. (dalej jako: „Skarżący”) wniósł protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, żądając stwierdzenia ich nieważności oraz zarzucając: (1) nadużycie prawa poprzez tworzenie komitetów wyborczych, które nie zgłaszały kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, a wskazywały kandydatów na członków obwodowych komisji wyborczych powodując powstanie przewagi w składach komisji wyborczych osób powiązanych z partią Prawo i Sprawiedliwość oraz sprzyjających Karolowi Nawrockiemu; (2) przeprowadzenia szkoleń wg wytycznych sztabu Karola

Nawrockiego dla członków komisji; (3) wpływania sztabu Karola Nawrockiego na wybór przewodniczących komisji; (4) anomalie wynikające z analizy wyników wyborów w 1 oraz 2 turze w zakresie wzrostu ilości głosów nieważnych.

Na dowód powyższego Skarżący przedłożył zdjęcia wiadomości komórkowych, pismo z prośbą o odwołanie przewodniczącej jednej z obwodowych komisji wyborczych oraz tabelę zawierającą zestawienie wyników wyborczych z wybranych obwodowych komisji wyborczych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zasady i tryb przeprowadzania wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej oraz warunki ważności tych wyborów określa Kodeks wyborczy (k.wyb.).

Zgodnie z art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Ze względu na charakter zarzutów Skarżącego, należy wskazać również na art. 82 § 1 k.wyb. Zgodnie z nim przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: (pkt 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub (pkt 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Stosownie do art. 322 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniający warunków określonych w art. 321 k.wyb.

Odnosząc się do zarzutów Skarżącego, należy uznać, że zarzut z pkt. 1 wykracza poza zakres wyznaczony przez art. 82 § 1 k.wyb. W przypadku pozostałych zarzutów w ocenie Sądu Najwyższego mają one charakter abstrakcyjny i hipotetyczny. Skarżący nie przedstawia żadnych dowodów ich potwierdzających. Należy bowiem podnieść, że załączone do protestu wyborczego przez Skarżącego materiały nie odpowiadają

wymaganiom określonym w art. 235¹ k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., które mogły przysłużyć się wykazaniu podnoszonych przez Skarżącego okoliczności.

W świetle powyższego protest nie czyni zadość wymogowi z art. 321 § 3 k.wyb.

Mając to na uwadze, na podstawie art. 322 § 1 zd. 1 k.wyb., Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[a.ł]